

Lovforslag nr. L 192

Folketinget 2012-13

Fremsat den 20. marts 2013 af miljøministeren (Ida Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning, lov om vandløb og lov om forpligtende kommunale samarbejder samt om ophævelse af lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet

(Forenklet indberetning af tilsynsresultater ang. vandforsyningsanlæg, brugerbetaling ved administration af offentlige pumpelag og ophævelse af kvalitetsstyringsloven m.v.)

§ 1

I lov om vandforsyning mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 7. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1273 af 21. december 2011 og senest ved § 12 i lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 63, stk. 1, indsættes efter »tilsynet har givet anledning til«: », jf. dog stk. 3«.

2. § 63, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indsendes efter stk. 1, og i hvilken form dette skal ske.«

3. I § 72, stk. 2, 1. pkt., ændres »Sundhedsstyrelsen og andre« til: »de«.

4. § 80, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat og
- 2) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.«

§ 2

I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 553 af 1. juni 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 61 af 29. januar 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

2. Efter § 42 indsættes:

»§ 42 a. Vandløbsmyndighedens udgifter efter § 42 og udgifter i forbindelse med administration af offentlige pumpelag betales af bidragyderne til laget. Ved fordeling af udgifterne finder § 24, stk. 1 og 3, tilsvarende anvendelse.«

§ 3

Lov nr. 506 af 7. juni 2006 om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet ophæves.

§ 4

I lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovbekendtgørelse nr. 50 af 15. januar 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 294 af 11. april 2011 og § 1 i lov nr. 587 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 3, litra o, ændres »loven«, til: »loven og«.

2. § 1, stk. 2, nr. 3, litra p, ophæves.

Litra q bliver herefter litra p.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Stk. 2. Reglen i § 2, stk. 2, om vandløbsmyndighedens udgifter i forbindelse med administration af offentlige vandløb

finder anvendelse på udgifter, som vandløbsmyndigheden afholder efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Forenklet underretning om tilsyn med vandforsyninger
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Lovforslaget
 - 2.2. Forenklet underretning om vandforsyningsafgørelser og ophævelse af Sundhedsstyrelsens klageadgang
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslaget
 - 2.3. Ophævelse af miljøministerens godkendelse af regulativer for de tidligere amtsvandløb
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslaget
 - 2.4. Indførelse af brugerfinansieret administration af pumpelag
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslaget
 - 2.5. Ophævelse af kvalitetsstyringsloven og konsekvensændring af lov om forpligtende kommunale samarbejder
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.1.1. Kvalitetsstyringsloven
 - 2.5.1.2. Lov om forpligtende kommunale samarbejder
 - 2.5.2. Lovforslaget
 - 2.5.2.1. Kvalitetsstyringsloven
 - 2.5.2.2. Lov om forpligtende kommunale samarbejder
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgere
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Efter regeringens aftale af 10. juni 2012 med KL om kommunernes økonomi for 2013 skal der ske en forenkling og afbureaukratisering af den gældende regulering på natur- og miljøområdet. Der sigtes på at lette den kommunale administration bl.a. på vand- og naturområdet inden for en ramme på i alt 60 mio. kr. i perioden indtil 2015.

Regeringen har som led i aftalen om kommunernes økonomi for 2013 aftalt en række forenklingsinitiativer med KL. Lovforslagets formål er at udmønte de forenklingsinitiativer, der kræver lovændringer.

Med lovforslaget foreslås følgende ændringer:

Det foreslås, at kommunalbestyrelsernes forpligtelse til efter vandforsyningsloven at underrette miljøministeren om deres tilsyn med vandforsyningerne forenkles. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsernes og miljøministerens forpligtelse til at underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser efter vandforsyningsloven forenkles, og at Sundhedsstyrelsens faste klageadgang over afgørelser efter vand-

forsyningsloven ophæves. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

Det foreslås, at bestemmelsen i vandløbsloven om miljøministerens godkendelse af regulativer for de tidligere amtsvandløb ophæves. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

Det foreslås, at udgifterne til administration af offentlige pumpelag fremover skal være brugerfinansierede. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2.

Det foreslås, at lov nr. 506 af 7. juni 2006 om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet ophæves. Der henvises til lovforslagets § 3.

Som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af kvalitetsstyringsloven foreslås det endelig, at henvisningen til kvalitetsstyringsloven i lov om forpligtende kommunale samarbejder ophæves. Der henvises til lovforslagets § 4.

Herudover har regeringen og KL som led i aftalen om kommunernes økonomi for 2013 aftalt en række særskilte ændringer af administrative forskrifter og praksisser med henblik på regelforenkling og afbureaukratisering.

Lovforslaget og de planlagte ændringer af administrative forskrifter og praksisser er en del af regeringens samlede regelforenklingsindsats og understøtter regeringens ønske om en moderniseringsreform af den offentlige sektor, hvor regler og kontrol erstattes af tillid og fokus på resultater. Regeringen ønsker en mere enkel statslig styring, der giver lokal frihed til at bestemme, hvordan man bedst tilrettelægger opgaveløsningen.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Forenklet underretning om tilsyn med vandforsyninger

2.1.1. Gældende ret

I vandforsyningsloven er det blandt andet fastlagt, at kommunalbestyrelserne fører tilsyn med landets cirka 2500 vandforsyninger. Kommunalbestyrelserne skal i dag underrette miljøministeren, i praksis Naturstyrelsen, jf. bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Naturstyrelsen, om samtlige resultater af kommunalbestyrelsernes tilsyn med vandforsyningerne og om de foranstaltninger, som tilsynet har givet anledning til, jf. vandforsyningslovens § 63, stk. 1. Miljøministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysningerne efter § 63, stk. 1, skal indsendes, jf. § 63, stk. 3.

Efter bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg skal kommunalbestyrelsen føre tilsyn med blandt andet det tekniske vandforsyningsanlæg, jf. bekendtgørelsens § 25, jf. vandforsyningslovens § 57, stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sende kopi af resultaterne af tilsynet med det tekniske anlæg til ejeren af vandforsyningsanlægget og til Naturstyrelsen, jf. bekendtgørelsens § 26, stk. 3.

Et tilsyn med det tekniske anlæg er et tilsyn med vandforsyningsanlæggenes fysiske forhold. Tilsynsrapporterne indeholder således oplysninger om det enkelte forsyningsanlægs indretning, funktion, vedligeholdelses- og renholdesestilstand.

Kommunalbestyrelsen træffer beslutning om hyppigheden af tilsynet med det tekniske anlæg. Kommunalbestyrelsernes tilsyn med det tekniske anlæg angår ikke kommunens løbende forpligtelse til at overvåge vandkvaliteten. Kommunalbestyrelsernes forpligtelse til at underrette Naturstyrelsen om dispensationer, der udstedes ved overskridelse af kravene til vandkvaliteten, berøres ikke af lovforslaget.

2.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at vandforsyningslovens § 63, stk. 1 og 3, ændres, således at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger kommunalbestyrelsen skal indsende til Naturstyrelsen. Miljøministeren kan som hidtil fastsætte regler om, i hvilken form dette skal ske.

Lovændringen har til formål at forenkle kommunalbestyrelsernes underretningspligt.

Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes fastsat nærmere regler om, hvilke konkrete oplysninger der

skal indsendes til Naturstyrelsen i forbindelse med kommunalbestyrelsernes tilsyn med vandforsyningsanlæggene. Bemyndigelsen skal således give mulighed for at konkretisere og forenkle kommunalbestyrelsernes underretningspligt, da det må anses for bureaukratisk og unødigt ressourcetrækkende, at der skal ske underretning til Naturstyrelsen af samtlige resultater af tilsynene.

Dette gør sig især gældende i forhold til kommunalbestyrelsernes tilsyn med de tekniske anlæg, jf. § 25 i bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Miljøministeriet har tillid til, at kommunalbestyrelserne kan føre tilsyn med de tekniske anlæg på en fagligt tilfredsstillende måde, og at der ikke er behov for, at miljøministeren underrettes om resultater af disse tilsyn. Den foreslåede hjemmelsbestemmelse i vandforsyningslovens § 63, stk. 3, forventes på den baggrund anvendt til at ophæve kommunalbestyrelsernes underretningspligt over for Naturstyrelsen i relation til tilsynet med de tekniske anlæg, jf. § 26, stk. 3, i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Miljøministeren kan fortsat føre tilsyn med kommunalbestyrelsernes tilsyn med de tekniske vandforsyningsanlæg i kraft af ministerens ulovbestemte tilsyn, hvorefter ministeren kan forlange oplysninger og dokumenter om forhold i kommunen og inden for tilsynets virkeområde, ligesom ministeren kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, jf. kommunestyrelseslovens §§ 63 og 63 a.

Med lovforslaget og den efterfølgende ændring af bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg lettes kommunernes administrative byrde.

Tilsynsrapporterne for de tekniske anlæg vedrører ikke f.eks. drikkevandskvalitet, som kommunalbestyrelsen uforandret skal underrette Naturstyrelsen om.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2.

2.2. Forenklet underretning om vandforsyningsafgørelser og ophævelse af Sundhedsstyrelsens klageadgang

2.2.1. Gældende ret

Sundhedsstyrelsen har adgang til at klage over alle afgørelser truffet af kommunalbestyrelserne eller miljøministeren efter vandforsyningsloven, jf. vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 2. Sundhedsstyrelsen har anvendt klageadgangen meget sparsomt i løbet af de sidste ti år.

Som en konsekvens af Sundhedsstyrelsens klageadgang skal kommunalbestyrelserne henholdsvis miljøministeren underrette Sundhedsstyrelsen om alle afgørelser truffet inden for vandforsyningslovens område, jf. vandforsyningslovens § 72, stk. 2.

Forpligtelsen til at underrette Sundhedsstyrelsen om truffede afgørelser fremgår ligeledes af bekendtgørelsen om vandindvinding og vandforsyning, jf. bekendtgørelsens § 28, stk. 4.

2.2.2. Lovforslaget

Med henblik på at forenkle kommunalbestyrelsens underretningspligt for så vidt angår trufne afgørelser foreslås det at ophæve kommunalbestyrelsens og miljøministerens forpligtelse til at underrette Sundhedsstyrelsen om alle afgørelser truffet inden for vandforsyningslovens område, jf. § 72, stk. 2. Som følge af gældende regler har Sundhedsstyrelsens opgavevaretagelse fået karakter af et ulovbestemt tilsyn med kommunen, der ikke er omfattet af Sundhedsstyrelsens primære opgaver efter sundhedsloven. Med lovforslaget vil det løbende ulovbestemte tilsyn med kommunerne alene forestås af miljøministeren, dvs. i praksis Naturstyrelsen.

Som følge af lovændringen vil bekendtgørelse om vandindvinding og vandforsyning blive ændret, således at kommunalbestyrelserne fremover alene skal underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser i sager, hvor Sundhedsstyrelsen har udtalt sig i den konkrete sag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

I sammenhæng med ovennævnte forslag om forenklet underretningspligt over for Sundhedsstyrelsen foreslås det, at vandforsyningsloven ændres således, at Sundhedsstyrelsens faste klageadgang i vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 2, ophæves. Sundhedsstyrelsen vil herefter kun have klageadgang, hvis Sundhedsstyrelsen har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald. Hermed kan Sundhedsstyrelsen koncentrere sine ressourcer om primært at yde sundhedsfaglig rådgivning til kommunerne.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

2.3. Ophævelse af miljøministerens godkendelse af regulativer for de tidligere amtsvandløb

2.3.1. Gældende ret

Regulativer og ændringer af regulativer for visse offentlige vandløb kan først vedtages endeligt af vandløbsmyndigheden, dvs. kommunalbestyrelsen, med miljøministerens godkendelse, jf. vandløbslovens § 12, stk. 4. Det drejer sig om de offentlige vandløb, der før kommunalreformen i 2007 var klassificeret som amtsvandløb.

2.3.2. Lovforslaget

Vandløbslovens § 12, stk. 4, om vedtagelse af regulativer for de tidligere amtsvandløb blev indført i forbindelse med følgelovgivningen som konsekvens af kommunalreformen pr. 1. januar 2007.

De tidligere amtsvandløb er navnlig landets store vandløb, som gennemløber flere kommuner. Bestemmelsen var begrundet i et ønske om at sikre at sammenhængen i regulativudarbejdelsen for disse vandløb bibeholdes, og at regulativerne indeholder den afvejning af afvandingsinteresser og natur- og miljøinteresser, som kræves ifølge vandløbslovens formålsbestemmelse.

Der er dog også mange andre vandløb end tidligere amtsvandløb, der passerer kommunegrænser. Kommunerne har derfor erfaring med tværkommunalt samarbejde om både vandløbsregulativer og vandløbsrestaureringer. Kommuner-

ne har etableret navnlig uformelle fora, der håndterer disse udfordringer. Det vurderes, at kravet om statslig godkendelse af visse regulativer er en unødigt administrativ byrde for både kommunerne og staten. Bestemmelsen i vandløbslovens § 12, stk. 4, foreslås derfor ophævet.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

2.4. Indførelse af brugerfinansieret administration af pumpelag

2.4.1. Gældende ret

Udgifter til administration af offentlige pumpelag afholdes i dag af vandløbsmyndighederne, dvs. kommunerne. Der er blandt andet tale om administration i forbindelse med revision af »afvandingsinteresser i pumpelagsområde«, når der sker ejendomsmæssige ændringer, samt opkrævning af bidrag, regnskabsrevision, vedtægtsændringer mv.

Med hensyn til driftsudgifter for offentlige pumpelag afholder vandløbsmyndighederne, dvs. kommunerne, forskudsvis disse. Interessenternes bidrag opkræves sammen med ejendomsskatterne.

Kommunerne afholder ikke udgifter til administration af private pumpelag.

2.4.2. Lovforslaget

Det forhold, at vandløbsmyndighederne afholder udgifterne til administrationen af offentlige pumpelag hænger historisk sammen med, at det offentlige havde en interesse i de offentlige pumpelag, blandt andet fordi der var givet lån til de private lodsejere til etablering af pumpelagene. Lånene er imidlertid for længst tilbagebetalt, hvorfor der ikke længere er nogen særlig offentlig interesse i disse pumpelag.

Det foreslås derfor, at administrationsudgifterne i lighed med driftsudgifterne fremover skal brugerbetales. Dette vil sikre en ligebehandling af lodsejere i henholdsvis private og offentlige pumpelag.

De administrationsudgifter, der er tale om, er blandt andet udgifter til opkrævning af bidrag, til regnskabsrevision, til matrikulære berigtigelser og til vedtægtsændringer.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2.

2.5. Ophævelse af kvalitetsstyringsloven og konsekvensændring af lov om forpligtende kommunale samarbejder

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Kvalitetsstyringsloven

Lov nr. 506 af 7. juni 2006 om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet (kvalitetsstyringsloven) blev vedtaget som led i kommunalreformen (se L 211, FT 2005-06), hvor de fleste borger- og virksomhedsrettede opgaver på natur- og miljøområdet blev samlet i kommunerne.

Formålet med loven var at styrke de kommunale natur- og miljøadministrationer i forbindelse med overtagelsen af de nye opgaver og dermed bidrage til at sikre borgere og virksomheder en korrekt, effektiv og ensartet administration gennem et krav om etablering af kvalitetsstyringssystemer på natur- og miljøområdet. Loven trådte i kraft den 1. juli 2006.

Kvalitetsstyringssystemet stiller krav om udarbejdelse af sagsbehandlingsprocedurer og en række tværgående procedurer, der blandt andet skal sikre ansvarsfordeling, tilstedeværelse og inddragelse af de rette og tilstrækkelige kompetencer, koordinering mellem myndigheder, gennemførelse af intern måling af systemets effektivitet og egnethed til at nå fastsatte mål samt opfølgning herpå, offentlighed om kommunernes indsats og resultater som følge af deres kvalitetsstyringssystem og årlige audits.

Det er endvidere et krav, at kommunerne opnår og vedligeholder certificering af de kommunale kvalitetsstyringssystemer. Certificeringen udgør en uvildig kontrol af, at systemet anvendes i praksis og er i overensstemmelse med kravene i loven og den tilhørende bekendtgørelse nr. 1258 af 15. december 2011 om krav til kvalitetsstyringssystemet for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet.

Alle kommuner har i dag etableret et certificeret kvalitetsstyringssystem i henhold til loven.

2.5.1.2. Lov om forpligtende kommunale samarbejder

Det var i forbindelse med den daværende regerings aftale af 3. marts 2005 med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om den kommunale inddeling pr. 1. januar 2007 (landkortaftalen), der dannede grundlag for kommunalreformen, en forudsætning, at kommuner med under ca. 20.000 indbyggere, hvor der ikke var opbakning til en kommunesammenlægning, som alternativ skulle indgå et forpligtende kommunalt samarbejde med en eller flere kommuner med henblik på at sikre den faglige bæredygtighed for opgavevaretagelsen. Befolkningsgrundlaget i et sådant samarbejde skulle være mindst ca. 30.000 indbyggere. Som led i aftalen blev der på den baggrund udpeget syv forpligtende kommunale samarbejder: Læsø og Frederikshavn Kommuner, Samsø, Aarhus og Odder Kommuner, Fanø og Esbjerg Kommuner, Langeland og Svendborg Kommuner, Ærø og Svendborg Kommuner, Dragør og Tårnby Kommuner samt Ishøj og Vallensbæk Kommuner.

Reglerne om de forpligtende kommunale samarbejder blev fastsat i lov nr. 541 af 24. juni 2005, der trådte i kraft samtidig med resten af kommunalreformen den 1. januar 2007.

De forpligtende kommunale samarbejder omfatter en række opgaver, som dels er tidligere amtskommunale opgaver, dels er kommunale opgaver med en tæt sammenhæng med de førnævnte amtskommunale opgaver. Det er fx visse opgaver på natur- og miljøområdet, herunder kommunalbestyrelsens opgaver efter kvalitetsstyringsloven, jf. lov om forpligtende kommunale samarbejder § 1, stk. 2, nr. 3, litra p.

Loven fastsætter, at samarbejdsformen er pligtmæssig delegation. Det betyder, at udførelsen af opgaven på hvert opgaveområde overlades til én kommune i samarbejdet, mens den delegerende kommune bevarer ansvaret for opgavevaretagelsen. Efter loven betaler den delegerende kommune den bemyndigede kommunes omkostninger ved udførelsen af opgaverne.

De forpligtende kommunale samarbejder og opgavefordelingen i de enkelte samarbejder blev fastsat i bekendtgørelse nr. 656 af 29. juni 2005 om revision af den kommunale og regionale inddeling og om forpligtende kommunale samarbejder.

2.5.2. Lovforslaget

2.5.2.1. Kvalitetsstyringsloven

Det foreslås at ophæve kvalitetsstyringsloven. Forslaget indebærer, at det bliver frivilligt for kommunerne, om de ønsker at opretholde et kvalitetsstyringssystem på natur- og miljøområdet, herunder hvordan de vil indrette systemet.

Miljøministeriet har således tillid til, at kommunerne vil løse deres opgaver på natur- og miljøområdet fagligt tilfredsstillende og finder, at det fremadrettet bør overlades til kommunerne at sikre dette inden for rammerne af det kommunale selvstyre.

Som en konsekvens af ophævelsen af loven mister eksisterende certifikater udstedt i medfør af loven deres gyldighed. Kommunerne kan fortsat vælge at lade deres kvalitetsstyringssystem certificere efter internationale standarder for kvalitetsledelse og -styring.

Der henvises til lovforslagets § 3.

2.5.2.2. Lov om forpligtende kommunale samarbejder

Som en konsekvens af forslaget om at ophæve kvalitetsstyringsloven foreslås det at ophæve henvisningen til kvalitetsstyringsloven i lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Der henvises til lovforslagets § 4.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De enkelte forslag i lovforslaget er forhandlet med KL. Der er opnået enighed om, at de enkelte lovændringer samlet vil betyde lettelser for kommunernes opgavevaretagelse på 7,7 mio.kr. i perioden 2013 – 2015.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget har i mindre omfang økonomiske og administrative konsekvenser for staten, bl.a. ved forslaget om bortfald af statslig godkendelse af visse vandløbsregulativer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om at ændre vandløbsloven med hensyn til opkrævning af udgifter til administration af offentlige pumpe-

lag vil indebære øgede udgifter for erhvervslivet, fortrinsvis landbruget, på cirka 0,1 mio. kr. i perioden 2013-2015.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at indebære erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Lovforslaget vurderes ikke at have erhvervsadministrative konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udkast til lovforslag har været i høring hos:

Advokatrådet/Advokatsamfundet, Biologiforbundet, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Bureau Veritas Certification, Bæredygtigt Landbrug, COWI A/S, DANAK, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Entomologisk Forening, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Fåreavl, Dansk Industri, Dansk Gartneri, Dansk Journalistforbund, Dansk Landbo ungdom, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Standard, Dansk Træforening, Dansk Træinformation, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Danske Advokater, Danske Revisorer, Danske Specialmedier, Danske Svineproducen-

ter, Danske Træindustrier, Danske Vandløb, DELTA, Den Danske Landinspektørforening, Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning – KORA, Det Ny Public Serviceråd, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DILEM (Danske Idebaserede Lokale Elektroniske Medier), DK4, DR, Dyrenes Beskyttelse, EnviNa, Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finansrådet, FORCE Technology, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Danske Biologer, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Interaktive Medier, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Vandværker i Danmark, Foreningen Digitale Publicister, Foreningen Ugeaviserne, Godkendt Teknologisk Service – GTS, Green Network, Greenpeace Danmark, Grønne Familier, Hede-Danmark, Hedeselskabet, Ingeniørforeningen IDA, Kanal Hovedstaden, Kanal 23, KL, Kommunalteknisk Chefforening, Konpa, Landdistrikternes Fællesråd, Landbrug & Fødevarer, Landsbyrådet, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Miljøbevægelsen NOAH, Miljøpartiet de Grønne, Miljøteknisk Brancheforening, MTG A/S, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nordicom, NSOC-D, Praktiserende Landinspektørers Forening, Pressens Fællesindkøb, Rambøll Danmark, SAML - Sammenslutning Af Medier i Lokalsamfundet, Sammenslutningen af Danske Småøer, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Småskovsforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, Videnscenter for Landbrug, Økologisk Landsforening, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, Peter Pagh, Københavns Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om at ændre vandløbsloven med hensyn til opkrævning af udgifter til administration af offentlige pumpelag vil indebære reducerede udgifter for kommunerne på ca. 0,1 mio. kr. i perioden 2013-2015. Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for regioner, og kun i mindre grad for staten.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ændringerne af vandforsyningsloven og ophævelsen af kvalitetsstyringsloven vil betyde lettelse for kommunernes opgavevaretagelse på ca. 7,6 mio. kr. i perioden 2013 – 2015.	Ingen

	Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for regioner, og kun i mindre grad for staten.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om at ændre vandløbsloven med hensyn til opkrævning af udgifter til administration af offentlige pumpelag vil indebære øgede udgifter for erhvervslivet, fortrinsvis landbruget, på ca. 0,1 mio. kr. i perioden 2013-2015.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 63, stk. 3, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke tilsynsresultater m.v. kommunalbestyrelsen skal indsende til ministeren i relation til det tekniske tilsyn.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i § 63, stk. 3, blev indsat i vandforsyningsloven ved udmøntningen af kommunalreformen for så vidt angik organiseringen af myndighederne i 2005. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at ministeren som en konsekvens af aftalen om strukturreformen overtog det overordnede tilsyn med vandkvaliteten. Bestemmelsen giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte i hvilken form oplysningerne om kommunalbestyrelsens tilsyn med vandforsyningsanlæggene efter § 63, stk. 1, skal indsendes til ministeren. Kommunalbestyrelsens tilsyn omfatter både kvaliteten af vand, mængden af indvundet vand m.m.

Det foreslås, at den gældende bestemmelse suppleres således, at ministeren udover at fastsætte regler om, i hvilken form kommunalbestyrelsen skal indsende oplysningerne om tilsynet efter stk. 1, også kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indsendes om tilsynet. Det forventes, at hjemmelen vil blive udnyttet til at fastsætte regler om, at oplysningerne om kommunalbestyrelsens tekniske tilsyn med vandforsyningsanlæggene ikke skal indsendes til ministeren. Det tekniske tilsyn angår anlæggets fysiske forhold, hvilke bl.a. er anlæggets indretning, funktion, vedligeholdelses- og reholddstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Til nr. 3

Efter den gældende lov om vandforsyning skal kommunalbestyrelsen og miljøministeren underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser inden for vandforsyningslovens område, jf. lovens § 72, stk. 2, jf. stk. 1. I sammenhæng med den foreslåede ophævelse af Sundhedsstyrelsens faste klageadgang, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås den generelle underretningspligt af Sundhedsstyrelsen ophævet. Kommunalbestyrelserne og miljøministeren vil således ikke løbende skulle underrette Sundhedsstyrelsen om alle afgørelser.

Som opfølgning på lovforslaget vil bekendtgørelse om vandindvinding og vandforsyning blive ændret, således at kommunalbestyrelserne fremover kun skal underrette Sundhedsstyrelsen om afgørelser i sager, hvor Sundhedsstyrelsen har udtalt sig i den konkrete sag, jf. vandforsyningslovens § 62, stk. 5.

Lovforslaget ændrer ikke i øvrigt ved Sundhedsstyrelsens opgaver i henhold til vandforsyningsloven. Kommunerne har derfor f.eks. stadig en forpligtelse til at inddrage Sundhedsstyrelsen i en drøftelse, hvor det er nødvendigt i sager vedrørende sundhedsfarligt vand, jf. vandforsyningslovens § 62, stk. 5.

Sundhedsstyrelsens centrale opgaver i vandforsyningssager vil efter den foreslåede ændring primært bestå i at yde sundhedsfaglig rådgivning til kommunerne i overensstemmelse med sundhedslovens § 214 om Sundhedsstyrelsens opgaver.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 4

Klageberettiget efter den foreslåede bestemmelse, der i øvrigt svarer til de gældende regler i vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 1 og 3, er i alle tilfælde afgørelsens adressat. Derimod er det vanskeligt at afgrænse den kreds af personer, der herudover bør være klageberettiget. Som kriterium foreslås, at vedkommende klager skal have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald. I forbindelse med afgørelser om tilladelse til oprettelse af et anlæg til almen vandforsyning vil bestemmelsen indebære, at eksempelvis de grundejere, der skal tilsluttes anlægget, og de grundejere, som forventes at blive berørt, f.eks. af en sænkning af grundvandsstanden, vil være klageberettigede.

Anvendelsen af disse retningslinjer kan medføre, at det kan forekomme tvivlsomt, hvorvidt foreninger eller grupper kan indbringe en sag for klagemyndigheden som klagesag. Afgørende herfor må være, om den pågældende forening kan siges at repræsentere en personkreds, hvis individuelle, væsentlige interesser direkte berøres af beslutningen. Således må f.eks. en sportsfiskerforening kunne klage over en afgørelse om vandindvindingstilladelse, der kan have indflydelse på forholdene i et vandløb m.v., som foreningens medlemmer har interesse i.

En juridisk person, f.eks. et aktieselskab eller en selvejende institution, kan klage under samme betingelser, som gælder for enkeltpersoner.

En klageberettiget person vil naturligvis kunne vælge at lade en anden klage på sine vegne, f.eks. en advokat eller en forening (landboforening, naturfredningsforening, NOAH, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA), Foreningen af Vandværker i Danmark eller andre). Det må blot stå klart, at der foreligger et fuldmagtsforhold, og at den egentlige klageberettigede er den person, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Det foreslås, at bestemmelsen i vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 2, om Sundhedsstyrelsens faste adgang til at klage over kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser til Natur- og Miljøklagenævnet ophæves. Det forventes ikke, at ophævelsen af bestemmelsen vil have nogen praktisk betydning, idet Sundhedsstyrelsen fortsat er klageberettiget, såfremt styrelsen har en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til § 2

Til nr. 1

Med forslaget ophæves kravet om miljøministerens godkendelse af vandløbsmyndighedernes vedtagelse af regulativer og ændringer af regulativer for de vandløb, der indtil den 1. januar 2007 var klassificeret som amtsvandløb.

De tidligere amtsvandløb er navnlig landets store vandløb, som gennemløber flere kommuner. Der er dog også mange andre vandløb end tidligere amtsvandløb, der passerer kommunegrænser. Kommunerne har derfor erfaring med tværkommunalt samarbejde om både vandløbsregulativer og vandløbsrestaureringer. Kommunerne har etableret navnlig uformelle fora, der håndterer disse udfordringer. Det vurderes, at kravet om statslig godkendelse af disse regulativer er en unødigt administrativ byrde for både kommunerne og staten. Bestemmelsen i vandløbslovens § 12, stk. 4 foreslås derfor ophævet. Dermed vil der ikke være flere forskellige procedurer for vedtagelse af regulativer eller regulativændringer for offentlige vandløb.

Der er ikke foreslået nogen overgangsordning i forbindelse med ophævelse af reglen. Det indebærer, at godkendelsessager, der verserer ved lovens ikrafttræden, bortfalder.

Til nr. 2

Med forslaget bliver udgifterne til administration af offentlige pumpelag brugerfinansierede. Reglen i § 2, nr. 2, om vandløbsmyndighedens udgifter i forbindelse med administration af offentlige pumpelag sikrer en økonomisk ligestilling mellem interessenterne i hhv. offentlige og private pumpelag.

Det foreslås, at udgifterne fordeles efter det såkaldte nytteprincip, jf. vandløbslovens § 24, stk., 1. Det indebærer, at udgifterne skal fordeles efter den nytte, de enkelte interessenter i pumpelaget har af anlægget. Der kan altså ikke anvendes fx et solidaritetsprincip. Vandløbsmyndighedens fordeling kan indbringes for en taksationskommission, jf. lovens § 24, stk. 3.

De administrationsudgifter, der er tale om, er for eksempel udgifter til opkrævning af bidrag, regnskabsrevision, matrikulære berigtigelser og vedtægtsændring.

Forslaget vedrører kun de udgifter til administration af offentlige pumpelag, som vandløbsmyndigheden afholder efter lovens ikrafttræden.

Administrationsudgifterne vil ligesom driftsudgifterne efter vandløbslovens § 65 have samme fortrinsret som kommunale ejendomsskatter og opkræves sammen med disse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.

Til § 3

Det foreslås at ophæve kvalitetsstyringsloven. Forslaget indebærer, at det bliver frivilligt for kommunerne, om de vil opretholde et kvalitetsstyringssystem for sagsbehandlingen på natur- og miljøområdet, herunder i hvilket omfang.

Som en konsekvens af lovens ophævelse vil certifikater udstedt i medfør af loven miste deres gyldighed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.5.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at kvalitetsstyringsloven foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, stk. 2. Ændringerne indebærer, at henvisningen til kvalitetsstyringsloven i lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, litra p, i lovebekendtgørelse nr. 50 af 15. januar 2010 med senere ændringer, ophæves.

Til § 5

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Til stk. 2

Det foreslås, at lovændringen alene angår de udgifter til administration af offentlige pumpelag, som vandløbsmyndigheden afholder efter lovens ikrafttræden.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om vandforsyning mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 7. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 1273 af 21. december 2011 og senest ved § 12 i lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 63. Kommunalbestyrelsen underretter miljøministeren om resultaterne af tilsynet og om de foranstaltninger, tilsynet har givet anledning til.

Stk. 2. Miljøministeren kan pålægge kommunalbestyrelserne at tage spørgsmål vedrørende tilsyn med vandforsyning op til behandling og beslutning.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilken form oplysningerne anført i stk. 1 skal indsendes

1. I § 63, stk. 1, indsættes efter »tilsynet har givet anledning til«: », jf. dog stk. 3«.

2. § 63, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indsendes efter stk. 1, og i hvilken form dette skal ske.«

§ 72. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser meddeles skriftligt til den pågældende. Når særlige grunde foreligger, kan påbud og forbud foreløbigt meddeles mundtligt.

Stk. 2. Underretning om afgørelsen meddeles samtidig skriftligt til Sundhedsstyrelsen og andre berørte myndigheder. Endvidere underrettes skriftligt privatpersoner, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i at få kundskab om beslutningen, samt organisationer, som må antages at være klageberettigede efter § 80, stk. 2. Underretning til de nævnte privatpersoner og organisationer kan eventuelt finde sted ved offentlig annoncering. I tilfælde af offentlig annoncering kan det ske udelukkende digitalt.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2, 3. pkt., skal organisationer, som må antages at være klageberettiget efter § 80, stk. 2, have skriftlig underretning om kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser.

3. I § 72, stk. 2, 1. pkt., ændres »Sundhedsstyrelsen og andre« til: »de«.

4. § 80, stk. 1, affattes således:

§ 80. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) Sundhedsstyrelsen og
- 3) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 2. (Undlades)

Stk. 3. (Undlades)

Stk. 4. (Undlades)

Stk. 5. (Undlades)

Stk. 6. (Undlades)

§ 12.

Stk. 4. For de vandløb, der indtil den 1. januar 2007 var klassificeret som amtsvandløb, kan vandløbsmyndigheden først endeligt vedtage et regulativ eller en ændring af et regulativ med miljøministerens godkendelse.

»§ 80. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens afgørelser kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat og
- 2) enhver, der må antages at have individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.«

§ 2

I lov om vandløb, jf. lovbekendtgørelse nr. 927 af 24. september 2009, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 553 af 1. juni 2011 og senest ved § 2 i lov nr. 61 af 29. januar 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 12, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter *stk. 4*.

2. Efter § 42 indsættes:

»§ 42 a. Vandløbsmyndighedens udgifter efter § 42 og udgifter i forbindelse med administration af offentlige pumpelag betales af bidragyderne til laget. Ved fordeling af udgifterne finder § 24, *stk. 1* og *3*, tilsvarende anvendelse.«

§ 3

Lov nr. 506 af 7. juni 2006 om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet ophæves.

§ 4

I lov om forpligtende kommunale samarbejder, jf. lovbekendtgørelse nr. 50 af 15. januar 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 294 af 11. april 2011 og § 1 i lov nr. 587 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Kommunalbestyrelserne i de i medfør af § 2, stk. 1, udpegede grupper af kommuner samarbejder med virkning fra den 1. januar 2007 efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Samarbejdet omfatter

- 1) (udeladt)
- 2) (udeladt)
- 3) natur- og miljøområdet, for så vidt angår kommunalbestyrelsens opgaver efter
 - a) lov om miljøbeskyttelse og regler udstedt i medfør af loven,
 - b) lov om vandforsyning m.v. og regler udstedt i medfør af loven,
 - c) lov om forurenede jord og regler udstedt i medfør af loven,
 - d) lov om beskyttelse af havmiljøet og regler udstedt i medfør af loven,
 - e) lov om kemikalier og regler udstedt i medfør af loven,
 - f) lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. og regler udstedt i medfør af loven,
 - g) lov om råstoffer og regler udstedt i medfør af loven,
 - h) lov om okker og regler udstedt i medfør af loven,
 - i) lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og regler udstedt i medfør af loven,
 - j) lov om naturbeskyttelse, dog med undtagelse af § 35, stk. 11, og § 49, stk. 3, samt regler udstedt i medfør af loven,
 - k) lov om vandløb og regler udstedt i medfør af loven,
 - l) regler udstedt i medfør af lov om sommerhuse og camping m.v.,
 - m) § 11 a, nr. 7, § 11 e, stk. 3, § 11 g samt kapitel 6 og § 51 i lov om planlægning og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt angår anlæg omfattet af lovens § 11 g,
 - n) § 2, stk. 1, nr. 5, litra a, jf. § 18, stk. 3, i lov om støtte til udvikling af landdistrikterne,
 - o) lov om privat bortskaffelse af spildevand på Sejerø og andre småøer og i områder med spredt bebyggelse og regler udstedt i medfør af loven,
 - p) lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet og regler udstedt i medfør af loven, for så vidt an-

1. I § 1, stk. 2, nr. 3, litra o, ændres »loven,« til: »loven og«.

2. § 1, stk. 2, nr. 3, litra p, ophæves.
Litra q bliver herefter litra p.

går kommunalbestyrelsens opgaver efter litra a-m
og q, og
q) lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.
4) (udeladt)
5) (udeladt)